

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ГРАДА КРАЉЕВА

ГОДИНА XLVI - БРОЈ 1 - КРАЉЕВО - 16. ЈАНУАР 2013. ГОДИНЕ

АКТ ГРАДОНАЧЕЛНИКА ГРАДА КРАЉЕВА

Краљева“, а примењиваће се од 1. фебруара 2013. године.

1.

На основу члана 58. став 1. тачка 5. Статута града Краљева („Службени лист града Краљева“, број 4/08 и 19/12),
градоначелник града Краљева доноси

Градоначелник града Краљева
I Број: 82/13
Дана: 11. јануара 2013. године

Градоначелник града Краљева
Драган Јовановић, с.р.

П Р А В И Л Н И К

О ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О УСЛОВИМА И НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА МОБИЛНИХ И ФИКСНИХ ТЕЛЕФОНА

АКТ СЕКРЕТАРА СКУПШТИНЕ ГРАДА КРАЉЕВА

2.

Члан 1.

У Правилнику о условима и начину коришћења мобилних и фиксних телефона („Службени лист града Краљева“, број 13/09 и 15/11) у члану 3. став 1. после четврте алинеје додаје се пета алинеја која гласи:

„- руководиоца Службе за буџетску инспекцију града Краљева до 2.000,00 динара“.

На основу члана 73. став 2. Пословника о раду Скупштине града Краљева („Службени лист града Краљева“, број 4/08 и 20/11), секретар Скупштине града Краљева, даје

И С П Р А В К У

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу града

У „Службеном листу града Краљева“, број 28/12 од 28. 12. 2012. године, у акту под редним бројем 401, као и у актима под редним бројем 403. закључно са редним бројем 424, после речи које стоје у потпису сваког наведеног акта „Председник Скупштине

града Краљева Сретен Јовановић“, додаје се:
„, с. р.“

Секретар Скупштине града Краљева
Број:27/2013-II
Дана: 16. јануара 2013. године

Секретар Скупштине града Краљева
Марија Лазовић, дипл. правник, с.р.

**АКТ УСТАВНОГ СУДА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

3.

Уставни суд у саставу: председник др Драгиша Б. Слијепчевић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драпскић, Братислав Ђокић, Весна Илић Прелић, др Горан Илић, Катарина Манојловић Андрић, мр Милан Марковић, др Боса Ненадић, Милан Станић, др Драган Стојановић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ђетковић, на основу члана 167. став 1. тачка 3. Устава Републике Србије, на седници одржаној 15. новембра 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 1. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта („Службени лист града Краљева“, број 2/11), није у сагласност са законом.

Образложење

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену законитости члана 1. Одлуке наведене у изреци. У иницијативи се истиче да су оспореним чланом Одлуке као обvezници накнаде за коришћење грађевинског земљишта утврђени, између остalog, власници објекта, али не и њихови закупци, што по мишљењу иницијатора није у сагласности са одредбом члана 77. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 47/03 и 34/06), којом су и закупци одређени као обvezници ове накнаде. Имајући у виду да су обvezници накнаде за коришћење грађевинског земљишта прописани одредбама члана 77. став 1. и 2. Закона, иницијатор сматра да Скупштина града Краљева није овлашћена да својим актом мења ове обvezнике. Из наведених разлога иницијатор је предложио Уставном суду да утврди незаконитост оспореног члана Одлуке.

У одговору доносиоца оспореног акта се наводи: да је правни основ за доношење оспорене Одлуке садржан у одредбама Закона о планирању и изградњи, Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07) и Статута града Краљева („Службени лист града Краљева“, број 4/08); да је приликом одређивања власника објекта као обvezника накнаде Скупштина града Краљева „искористила своја овлашћења из члана 20. став 8. Закона о локалној самоуправи“ и поступила у складу са Законом о планирању и изградњи, с обзиром на то да одредба члана 77. став 2. Закона о планирању и изградњи, којом су закупци објекта одређени за обvezнике накнаде, представља изузетак од општег правила утврђеног ставом 1. истог члана Закона, којим су за обvezнике накнаде предвиђени власници објекта; да је разлог за одређивање власника објекта као обvezника био и тај да „закупац објекта није увек познат органу овлашћеном за доношење решења о накнади за коришћење грађевинског земљишта“.

У спроведеном поступку Уставни суд је утврдио да је оспорену Одлуку о изменама и допунама Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта („Службени лист града Краљева“, број 2/11), донела Скупштина града Краљева, на седници од 11. марта

2011. године, позивом на одредбе члана 220. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09 и 81/09), члана 77. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 47/03 и 34/06), члана 32. став 1. тачка 14) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07) и одговарајуће одредбе Статута града Краљева („Службени лист града Краљева“, број 4/08). Оспореним чланом 1. Одлуке изменењен је члан 2. став 1. основног текста Одлуке, тако да сада гласи: „Накнаду за коришћење изграђеног грађевинског земљишта плаћа власник објекта, а накнаду за коришћење неизграђеног грађевинског земљишта плаћа власник односно корисник тог земљишта“. Одредбом члана 2. став 1. основног текста Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта („Службени лист општине Краљево“, број 12/03), чија измена је предмет оцене законитости у овом поступку, било је прописано да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са одредбама члана 77. Закона о планирању и изградњи.

Закон о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 47/03, 34/06, 39/09-Одлука Уставног суда и 72/09-други закон), у односу на који иницијатор тражи оцену законитости оспореног члана 1. Одлуке, престао је да важи 11. септембра 2009. године, на основу одредбе члана 222. став 1. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09, 81/09 и 64/10). Нови Закон о планирању и изградњи не предвиђа плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта, која је била прописана одредбама члана 77. Закона из 2003. године, због промене у режиму својине на грађевинском земљишту. Међутим, одредбом члана 220. важећег Закона о планирању и изградњи прописано је да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину, а најкасније до 31. децембра 2013. године (став 1.) и да до истека рока из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања на-кнаде за коришћење грађевинског земљишта, а може их прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта (став 2.). С обзиром на изнето, Уставни суд је констатовао да се оцена законитости оспорене одредбе Одлуке може извршити и у односу на одредбе Закона о планирању и изградњи из 2003. године, које се односе на накнаду за коришћење грађевинског земљишта, а које су и биле правни основ за њено доношење.

(„Службени гласник РС“, број 24/11) прописано је да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину, а најкасније до 31. децембра 2013. године (став 1.) и да до истека рока из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања на-кнаде за коришћење грађевинског земљишта, а може их прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта (став 2.). С обзиром на изнето, Уставни суд је констатовао да се оцена законитости оспорене одредбе Одлуке може извршити и у односу на одредбе Закона о планирању и изградњи из 2003. године, које се односе на накнаду за коришћење грађевинског земљишта, а које су и биле правни основ за њено доношење.

Одредбама члана 77. Закона о планирању и изградњи из 2003. године прописано је: да накнаду за коришћење изграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа власник објекта (став 1.); да, изузетно, на-кнаду из става 1. овог члана плаћа носилац права коришћења на објекту, односно посебном делу објекта, а ако је објекат, односно посебан део објекта дат у закуп, накнаду плаћа закупац објекта, односно дела објекта (став 2.); да накнаду за коришћење неизграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа корисник (став 3.); да се висина накнаде из става 1. и 2. овог члана утврђује у зависности од обима и степена уређености земљишта, његовог положаја у насељу, опремљености земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за кориснике (став 4.); да ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћање накнаде из става 1. и 2. овог члана, прописује општина, односно град, односно град Београд (став 5.). Одредбама члана 78. Закона уређено је плаћање накнаде за коришћење осталог грађевинског земљишта које није у државној својини и осталог неизграђеног грађевинског земљишта.

Законом о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07) прописано је да се локална самоуправа остварује у општини, граду и граду Београду, тј. јединици локалне самоуправе која, преко својих органа, у складу с Уставом и законом: утврђује стопе изворних прихода општине, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада и доноси програме уређења грађевинског земљишта, уређује и обезбеђује вршење послова уређења и коришћења грађевинског земљишта и утврђује висину накнаде за уређивање и коришћење грађевинског земљишта (члан 20. тач. 4) и 8).

Законом о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, број 62/06, 47/11 и 93/12) прописано је да јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији и то, између осталог и друге накнаде у складу са законом (члан 6. тачка 7)) и да стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом (члан 7. став 1.).

Из наведеног произлази да је град, као јединица локалне самоуправе, овлашћен да уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта, као и да је надлежни орган града овлашћен да, у складу са критеријумима из члана 77. став 4. Закона о планирању и изградњи, својом одлуком одреди ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Уставни суд је утврдио да Закон о планирању и изградњи не даје овлашћење јединици локалне самоуправе да својим актом одреди ко су обvezници накнаде за коришћење грађевинског земљишта, јер је то питање уређено одредбама члана 77. став 1. до 3. Закона. Такође, овлашћење јединице локалне самоуправе, утврђено одредбом члана 20. тачка 8) Закона о локалној самоуправи, да уређује и обезбеђује вршење послова уређења и коришћења грађевинског земљишта и утврђује висину накнаде за уређивање и коришћење грађевинског земљишта, а на

које се доносилац оспорене Одлуке позива у свом одговору, не садржи, по оцени Уставног суда, и овлашћење да јединица локалне самоуправе пропише обvezнике ове накнаде.

Имајући у виду да јединица локалне самоуправе није овлашћена да својим актом уреди питање ко су обvezници накнаде за коришћење грађевинског земљишта, Уставни суд је утврдио да је Скупштина града Краљева прекорачила своја овлашћења када је оспореним чланом 1. Одлуке одредила обvezнике ове накнаде, с обзиром на то да се ради о материји која је уређена законом. Сагласно изнетом, Уставни суд је оценио да оспорени члан 1. Одлуке није у сагласности са законом.

С обзиром на то да је у току поступка описане законитости оспореног члана 1. Одлуке правно стање потпуно утврђено и да су прикупљени подаци пружили поуздан основ за одлучивање, као и да је о спорном питању Уставни суд већ заузео став изражен у донетој Одлуци у предмету ЈУо-131/2000 од 21. новембра 2002. године, Суд је, сагласно одредби члана 53. став 3. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07 и 99/11), одлучио без доношења решења о покретању поступка.

На основу изложеног и одредаба члана 42а став 1. тачка 2) и члана 45. тачка 4) Закона о Уставном суду, Уставни суд је одлучио као у изреци.

На основу одредбе члана 168. став 3. Устава, члан 1. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта наведене у изреци, 4 престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

**Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: ЈУо-677/2011
14. децембар 2012. године**

**Председник Уставног суда
др Драгиша Б. Слијепчевић, с. р.**

САДРЖАЈ

Рег. бр.	Страна
АКТ ГРАДОНАЧЕЛНИКА ГРАДА КРАЉЕВА	
1. Правилник о допуни Правилника о условима и начину коришћења мобилних и фиксних телефона	1
АКТ СЕКРЕТАРА СКУПШТИНЕ ГРАДА КРАЉЕВА	
2. Исправка у "Службеном листу града Краљева", број 28/12 од 28.12. 2012. године.....	1
АКТ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	
3. Одлука Уставног суда, број: IУо-677/2011. од 14.12.2012. године.....	2

Издавач: Скупштина града Краљева - Главни и одговорни уредник Марија Лазовић,
секретар Скупштине града Краљева - Телефон: 036/306-020

Текући рачун: 840-733152843-12 за претплатнике који се финансирају из буџета Републике Србије
840-745151843-03 за претплатнике који се финансирају из буџета локалне самоуправе и остале претплатнике
Штампа: "Кварк", Краљево